

Judsendelser.

Kristus, den eneste Grundbold.

Af John Larsen.

I vor Tid synes man for en Del at have taet Tindren til de ovenfor nævnte Midlers Tilstrækkelighed. Men til kristus vil man ikke. Denne Stepanisme har saa affødt en anden falsk Tankeform, der forlanger en Tilbagevenden til den Naturreligion, der raadede, for Menneket kendte Civilisation og skultur. Vort fra Jilofosi, fra Kitteratur og Kunst, lyder Raabet! Vort fra Kristendom, Civilisation og skultur! Omhyret det verdslige Regimenter, og affast det civiliserede Samfundets Love! Beryg Jndvidet Gjendomsretten, og lad Menneket frit bevage sig paa Jordens Overflade, ernaende sig som Fortidens Urfolk! Det er Mismodets og Misjensens Repræsentanter, der i vor Tid prædiker denne Lære. Det er Gudsfornegeterne, Tritanterne, Anarkistene og andre uvidende og vilde Entusiastier — der normale Samfundets Fjender, der nu vil indbyde den saa ofte bedragne Menneket, at kun igennem Samfundets Oplosning og, selvselvligt, de jageres Tilintetgørelse, ligger Vejen til Rettferdighedens og Lykkens højeste Muligheder. I deres Blindhed og Iver trodter de alle Eksempler fra Barbariets og Naturfolkenes Historie. De ændrer ikke, at Revolutionen aldrig kan blive det jande Fremstridts Værer. Deres Grundbold er falsk, og den Lyssalighedstilstand, de skildrer for de trofaldige og ubeskyede, er kun et Sata Morgana, og deres Lys er kun en Logtemand, der vil lede Menneket til den bort Guld, ud i de bundløse Moræder, hvor Vøden venter, og hvorfra et Tilbagetog kan blive aldeles umuligt.

Men det er ikke alene udenfor Kristi Kirke, at de falske Grundbolds prøves. Kristendommens værste Fjender er en udgang fra selve Kirken. I den sidste Aarrede de apostoliske Breve vidner om disse Dunders Nær-

varelse og Udvikling; og det var ikke længe efter den sidste Apostels Død, før Ambition og Verdighed kom stærkt til Syn i Kirken. Et nyt, enstændeligt og hidtil ukendt Hierarki, blev den falske Grundbold, hvorpaa en stor Del af den jynlige Kirke gennem lange Tider kom til at hvile; og de for frie Menigheder maatte lade sig regere af et Episkopat, der eventuelt samlede sig under et Hoved — en „ufejlsbarlig“ Pave — „Kristi Stedfortræder“, som satte sig i Guds Sted og prøvede paa at gøre kristus overlødig. Det er næppe nødvendigt længe at drøle ved Dolgerne. Om Præsterens religiøse Sløvhed, moraliske Slappelse og Mangel paa Fremhed, vidner hvert Blad af hine Tidens sørgelige Historie. I Stedet for Guds Ords hellige Sandheder lærte man Folket en Mængde overtroiske Ceremonier og Former, og bebrødede det med en Masse falske Traditioner. Fremheden — Kirkenes forrige Enkelt — forsvandt, og Uvidheden, Vilddarrelse og al Slags Forbavelse og Uvidelighed fik Overhaand. Saaledes var Tilstanden, da Reformationens Rødningsværk i det 16. Aarhundrede igen bragte den jande Grundbold til Syn.

Paa den samme falske Grundbold var ogsaa Munkelivets mange Former bygget. Ensidigt og unaturligt, som det var, gav dette Liv i Umyndelighed kun eet Udbytte — Myberes Fordævelse. Sikkerligt har der været fromme Munk; men som Regel var siløitrene de værste Fordærvelsens, Ugudelighedens og Fordærvelsens Skulesteder. Dette er Historiens Dom over disse Mænd og Tider — over den mest fæbnevangne af Middelalderens falske Grundbold.

Den mest moderne, og maaste for Kirken mest fordærlige af alle de falske Grundbolds, er en ny kirkepolitisk, som Kirken, iher i Amerika, er bleven befængt med. Det gode gamle Evangelium i al dens Simplicitet og Enfoldighed, mener man, er ikke længere tilstrækkeligt til at bringe det sunde Antal Sjæle ind i Kirken. Kirken maa have nye Medlemmer — man skal tilkomme — Det gamle Evangelium er forældet — det tilkalder ikke den epøffende Ungdom, som

skal underholdes ved pirrelige og sensationelle Midler og Gæmmer. Saa forlader man den gamle Grundbold — Jesus Kristus. Kirken har aabnet paa lidt videre Gader og Strikter tillader. Der jires af paa Guds Ords Prædiken, og Prædikatiolen bliver et Forum, hvor al Verdens Ideer behandles. Betragtninger over den klassiske Oldtids Frembringelser, Poetien og de konne Kunster, Rejsefortællinger og historiske Begivenheder og Personligheder, fortænger kristus og det jrefsende Raadesord. Fortænderheden vandhelles ved Jordrag over Døgnets mest simple Ting: Jagtforeninger, Strejfer, politisk Væbning til en Slags social Klub, hvor Kirken og Verden mødes om Ting og Gæmmer, der er apassede til at interessere begge. Det gamle jensitlige Raad: Helligkædet helliger Midlet, har ikke faaet saa lidt anvendelse i protestante Kirker. Kristus fordunkles, Grundbolden er falsk, og vil ikke kunne staa for den renende Tid, der skal komme.

Alle menneskelige Forsøg irrande. Den falske Slægt kan ikke ved egen kraft eller ved egne Midler have sig over det Syndens Riveau, hvorpaa Raadet efterlod den. Alle de nye Evangelier og Opfattelser, som gennem Tiderne er bleven Slægten fordyndt af jaafaldte Bismænd, Filofoser, Profeter og Lærere — lige fra Aposteltiden og ned til de i vor egen Tid af Adventister og Mormoner foretagne Aabenbaringer — ere kun saa mange falske Grundbolds — saa mange falske Evangelier. Ikke alene til Galater-tiden, men til alle Tider — ogsaa til vor egen Tid — passer det Pauli Ord om Galaternes Fordævelse til et andet Evangelium, naar han siger: „Endog der er intet andet, kun er der nogle, som forbyde eder og ville forvende Kristi Evangelium. Men derfor endog vi eller en Engel af Himmelen prædiker eder Evangeliet anderledes, end vi have prædiker eder det, kan være en Fordævelse.“ — Gal. 1, 7-8.

Esserne kommer og gaar. Tiderne jisse. Barbari og Civilisation skifter hinanden. Nye æter. Nye Kommer paa Historiens Jelt — de døtjer og bliver magtige, saa jynker de atter og forvinder. Men Guds Ord bliver evindeligt. Selv Kirkenes Stæbner jisse med Tiderne: Her beskattet af Staten, der forfulgt af Staten; her opløst, der hændende; her falske Lærdomme og ubehelste Traditioner, der Reformation og nyt Liv. Men Kristus er og bliver Grundbolden til evig Tid. Kirken selv — de troende — de hellige — røffes ikke. Ihi ingen kan lægge en anden Grundbold end den, som lagt er, hvillen er Jesus Kristus.“ Paa denne Grundbold hviler den virkelige Kristi Kirke, og paa denne Grundbold skal den falske bestaa og fejre.

Det var ud fra en klar Opfattelse af det guddommelige Ord, at Apostelen Paulus talte, naar han fortjndte Jesus Kristus, som den eneste Grundbold. Men Paulus vidste ogsaa, at lige saa vanskeligt jem det er for den stakkels faldne Menneke at bygge sig og komme til at bygge paa kristus alene, lige saa vanskeligt vidde det blive at holde fast ved denne ene rette Grundbold, imod Tidens onde og venge mange Fjendelser. Derfor maa han endnu advare Korinthierne imod Grundbolds, som den sidste, renjende Tid kan fortære. „Jugen bedrage sig selv“, siger han i 18. Vers af vor Teksts Kapitel: „Derjom nogen lader sig tiffes at være vis iblandt eder i denne Verden, han vordet en Daare, at han kan vordet vis.“ Denne Formaning skal ogsaa vi, som ved Guds Naade bygger paa den rette Grundbold, tage til Hjerte, saa at vi ikke lader os bejner af Tidens Magter, dens Visdom og falske Jilofosi.

Der er altsaa kun den ene Grundbold — Jesus Kristus. Det var paa denne Grundbold Reformationen byggede, da den erklærede at Bibelen — den hellige Skrift — var højeste Værn, den eneste Regel og Rettesnor for kristelig Lære og Liv.

Det er paa denne Grundbold vi vedvarende maa bygge, idet vi med Jædrene antager hele Bibelen som Guds Ord. En højere kristus Rejulator vejer intet imod den frjeflige og kirkelige Væjstjeb, der gennem snart to tusind Aar har erklæret at „den gamle Skrift er indblæst af Gud“. Vi kan ikke tillade en moderne Tids Mænd — være de nu saa lærde og filofosifje — at vedvarende de hellige Overleveringer, eller bestemme en Jorstell paa disses Autoritet og Troværdighed. Kristus Forsjog paa at tilpasse Skriften efter Tidens Lændens, saa at Tidens aabenbarede Sandheder om Synd og Naade ikke skal hvide den moderne Verdenskultur og jalske Jindelighed, har kun forarget de hellige og jort Skriften selv til Gensjort for Verdens og Rantroens og Spot. Den hellige Skrift er saa højt over Tidens Intelligens, Lærdom, at intet Menneke sig nok til at lægge en Tøddel over det eller tage en Tøddel der.

Det er dette Skriftens, dette Aabenbarings Ord, der skal og maa lide fra Prædikatiolen. Det maa lyde ubændigt med Verdens mangehaandede Notier, Verdenslivets Larm og Tidens Tensjoner maa ikke jorjyge Evighedsens hellige Stemme, som i Kirken skal lyde os i Naade; heller ikke maa filofosifje Jndfald og ejendommelige Opfattelser jorjynde Ordets Renhed og Jævnhed. Kirken og Verden kan ikke do sammen.

Det er dette guddommelige Ord, der maa samle de unge og bringe dem til Kristus, Paulus nævner intet andet, naar han paominder Timotheus: „Eterdi du fra Barndom af kender den hellige Skrift, som kan gøre dig vis til Salighed ved Troen paa Kristus Jesus.“ 2 Tim. 3, 15. Det er dette Ord alene, der bringer Syndere til Kristus og levende Stene til Tempeljægningen.

Jdeligt lyder det Sandhedens Høvd tiffes eder om kristus? hvis Syn er han? — Matt. 22, 42.

Jdeligt lyder det Sandhedens Ord: I kunne ikke tjene Gud og Maaon. — Matt. 6, 24. Og ideligt lyder Josfas Opfordring: Røllgjæ i Dag hvem I ville tjene, — Josfa Bog 24, 15.

Mennekeslægtens Historie er en lang Række af magtige Vidnesbyrd om Guds Naade imod Slægten. Guds Langmodighed, Overbærenhed, og hans evige Stærdighed og Villie til Mennekes Jærlje, indljer paa høert af den sørgelige Histories Blade. Paa den ene Side den jorjærvede Villies Opjærlighed, Modstand og jelsvalgte, unyttige Midler, rejulerende i Jald, Jortvølleler og Muin; paa den anden Side en midgrundelig, forbarrende og bevarende Naade, rede til at hjælpe og jrefje, selv under Slægtens jørste Gentridighed og dybeste Jald.

Hele Historien er til jidst Jorjællingens Historie, som den jorjste Jilofos, Naade saa herligt udtrykker i sin Andagtsbog: „Guds Naad, Jænting til Verdens Jrefje kontrolterer hele Historien“. O, hvor det er godt, at der kun er denne ene Grundbold — Jesus Kristus. Alt andet er foranderligt, jittende og utjforladeligt — Tider, Tilstande og Menneker. De den, som er henvitt til at stole paa noget jaadant, for evig Lykke, Jrefje og Salighed. I Kristus har vi en Grundbold, i hvem ogsaa alle Visdommens og Kundskabens Stætte er skjulte. Han er Gud over alle Ting: høstlovet i Evighed. Amen!

Det er paa denne Grundbold vi vedvarende maa bygge, idet vi med Jædrene antager hele Bibelen som Guds Ord. En højere kristus Rejulator vejer intet imod den frjeflige og kirkelige Væjstjeb, der gennem snart to tusind Aar har erklæret at „den gamle Skrift er indblæst af Gud“. Vi kan ikke tillade en moderne Tids Mænd — være de nu saa lærde og filofosifje — at vedvarende de hellige Overleveringer, eller bestemme en Jorstell paa disses Autoritet og Troværdighed. Kristus Forsjog paa at tilpasse Skriften efter Tidens Lændens, saa at Tidens aabenbarede Sandheder om Synd og Naade ikke skal hvide den moderne Verdenskultur og jalske Jindelighed, har kun forarget de hellige og jort Skriften selv til Gensjort for Verdens og Rantroens og Spot. Den hellige Skrift er saa højt over Tidens Intelligens, Lærdom, at intet Menneke sig nok til at lægge en Tøddel over det eller tage en Tøddel der.

Det er dette Skriftens, dette Aabenbarings Ord, der skal og maa lide fra Prædikatiolen. Det maa lyde ubændigt med Verdens mangehaandede Notier, Verdenslivets Larm og Tidens Tensjoner maa ikke jorjyge Evighedsens hellige Stemme, som i Kirken skal lyde os i Naade; heller ikke maa filofosifje Jndfald og ejendommelige Opfattelser jorjynde Ordets Renhed og Jævnhed. Kirken og Verden kan ikke do sammen.

Det er dette guddommelige Ord, der maa samle de unge og bringe dem til Kristus, Paulus nævner intet andet, naar han paominder Timotheus: „Eterdi du fra Barndom af kender den hellige Skrift, som kan gøre dig vis til Salighed ved Troen paa Kristus Jesus.“ 2 Tim. 3, 15. Det er dette Ord alene, der bringer Syndere til Kristus og levende Stene til Tempeljægningen.

Jdeligt lyder det Sandhedens Høvd tiffes eder om kristus? hvis Syn er han? — Matt. 22, 42.

Jdeligt lyder det Sandhedens Ord: I kunne ikke tjene Gud og Maaon. — Matt. 6, 24. Og ideligt lyder Josfas Opfordring: Røllgjæ i Dag hvem I ville tjene, — Josfa Bog 24, 15.

Mennekeslægtens Historie er en lang Række af magtige Vidnesbyrd om Guds Naade imod Slægten. Guds Langmodighed, Overbærenhed, og hans evige Stærdighed og Villie til Mennekes Jærlje, indljer paa høert af den sørgelige Histories Blade. Paa den ene Side den jorjærvede Villies Opjærlighed, Modstand og jelsvalgte, unyttige Midler, rejulerende i Jald, Jortvølleler og Muin; paa den anden Side en midgrundelig, forbarrende og bevarende Naade, rede til at hjælpe og jrefje, selv under Slægtens jørste Gentridighed og dybeste Jald.

Hele Historien er til jidst Jorjællingens Historie, som den jorjste Jilofos, Naade saa herligt udtrykker i sin Andagtsbog: „Guds Naad, Jænting til Verdens Jrefje kontrolterer hele Historien“. O, hvor det er godt, at der kun er denne ene Grundbold — Jesus Kristus. Alt andet er foranderligt, jittende og utjforladeligt — Tider, Tilstande og Menneker. De den, som er henvitt til at stole paa noget jaadant, for evig Lykke, Jrefje og Salighed. I Kristus har vi en Grundbold, i hvem ogsaa alle Visdommens og Kundskabens Stætte er skjulte. Han er Gud over alle Ting: høstlovet i Evighed. Amen!

Det er paa denne Grundbold vi vedvarende maa bygge, idet vi med Jædrene antager hele Bibelen som Guds Ord. En højere kristus Rejulator vejer intet imod den frjeflige og kirkelige Væjstjeb, der gennem snart to tusind Aar har erklæret at „den gamle Skrift er indblæst af Gud“. Vi kan ikke tillade en moderne Tids Mænd — være de nu saa lærde og filofosifje — at vedvarende de hellige Overleveringer, eller bestemme en Jorstell paa disses Autoritet og Troværdighed. Kristus Forsjog paa at tilpasse Skriften efter Tidens Lændens, saa at Tidens aabenbarede Sandheder om Synd og Naade ikke skal hvide den moderne Verdenskultur og jalske Jindelighed, har kun forarget de hellige og jort Skriften selv til Gensjort for Verdens og Rantroens og Spot. Den hellige Skrift er saa højt over Tidens Intelligens, Lærdom, at intet Menneke sig nok til at lægge en Tøddel over det eller tage en Tøddel der.

Det er dette Skriftens, dette Aabenbarings Ord, der skal og maa lide fra Prædikatiolen. Det maa lyde ubændigt med Verdens mangehaandede Notier, Verdenslivets Larm og Tidens Tensjoner maa ikke jorjyge Evighedsens hellige Stemme, som i Kirken skal lyde os i Naade; heller ikke maa filofosifje Jndfald og ejendommelige Opfattelser jorjynde Ordets Renhed og Jævnhed. Kirken og Verden kan ikke do sammen.

Det er dette guddommelige Ord, der maa samle de unge og bringe dem til Kristus, Paulus nævner intet andet, naar han paominder Timotheus: „Eterdi du fra Barndom af kender den hellige Skrift, som kan gøre dig vis til Salighed ved Troen paa Kristus Jesus.“ 2 Tim. 3, 15. Det er dette Ord alene, der bringer Syndere til Kristus og levende Stene til Tempeljægningen.

Jdeligt lyder det Sandhedens Høvd tiffes eder om kristus? hvis Syn er han? — Matt. 22, 42.

Jdeligt lyder det Sandhedens Ord: I kunne ikke tjene Gud og Maaon. — Matt. 6, 24. Og ideligt lyder Josfas Opfordring: Røllgjæ i Dag hvem I ville tjene, — Josfa Bog 24, 15.

Mennekeslægtens Historie er en lang Række af magtige Vidnesbyrd om Guds Naade imod Slægten. Guds Langmodighed, Overbærenhed, og hans evige Stærdighed og Villie til Mennekes Jærlje, indljer paa høert af den sørgelige Histories Blade. Paa den ene Side den jorjærvede Villies Opjærlighed, Modstand og jelsvalgte, unyttige Midler, rejulerende i Jald, Jortvølleler og Muin; paa den anden Side en midgrundelig, forbarrende og bevarende Naade, rede til at hjælpe og jrefje, selv under Slægtens jørste Gentridighed og dybeste Jald.

Hele Historien er til jidst Jorjællingens Historie, som den jorjste Jilofos, Naade saa herligt udtrykker i sin Andagtsbog: „Guds Naad, Jænting til Verdens Jrefje kontrolterer hele Historien“. O, hvor det er godt, at der kun er denne ene Grundbold — Jesus Kristus. Alt andet er foranderligt, jittende og utjforladeligt — Tider, Tilstande og Menneker. De den, som er henvitt til at stole paa noget jaadant, for evig Lykke, Jrefje og Salighed. I Kristus har vi en Grundbold, i hvem ogsaa alle Visdommens og Kundskabens Stætte er skjulte. Han er Gud over alle Ting: høstlovet i Evighed. Amen!

Kirken i Saltstaden.

Eiden den nye Plan om „Fodfolkets Storm“ blev fremlagt, er der til Kirkens skryt her i Salt Lake indkomne nogle Bidrag, som jeg højter med at faa foritteret. Inden „Fodfolkets Storm“ kommer og tiltvinger sig den udelte Interesse.

Vi er nu, som man vil se, oppe paa omtrent de \$1200. Og det er sikkert derfor paa Tide, at „Fodfolkets Storm“ nu kommer, og bringer os en jraalende Zeir.

Af Demum til jaadanne Væjere, som ikke skulle erindre, hvad „Fodfolkets Storm“ betyder, gentager jeg Naagens Hovedpunkt: Der trænges paa dette Punkt i Kampen for at faa rejst vor skryt herude nu til, at de mange Benner, som ikke har haft Anledning til at vde deres Skærb, resolut jiffes den forste den bedste Vengejedd, de har ved Haanden, i en stovuldet, jorjæglar denne og jender den til mig. Det er med andre Ord Maa se i virkningen det nu kommer an paa forenet med Mod og Resolutthed. Jeg kan tiljæje at „Fodfolkets Storm“ allerede er begyndt, saa man maa stynde sig at komme med, inden det hele er forbi.

Med hjertelig Tak foritterer jeg for følgende Gaver, som endnu høret til Artilleriet. Tak, Benner, for dem, jeg hidtil har faaet: Det er jo virkelig en hel forbaende Sjælvvillighed, der vides denne Gerning. Herren, til hvis Naams Være det hele jigger, skal have Tak og atter Tak.

Mazareth Menigheds Kvindeforening, Coulter, No. 825. Mrs. A. S. Nielsen, Coulter, No. 85. Julius Jørgensen, Keenah, Wis. 85. St. Mortens d. e. l. Kvindeforening, Vinn, Minn. \$10. Mrs. Hans Hansen, Rasmus Johansen, A. B. Lind, Denmark, Wis. hver \$1. Kvindeforeningen, Nelson, Minn. \$ 15. Mrs. P. Anderson, Jamestown, Kan. \$5. Johannes Marfusien, Staplebury, Neb. \$1. Mrs. J. Magnusien, Manila, S. Dak. \$1. A. Vilgaard, Clearer, Cal. \$5. A. S. Nielsen, Des Moines, Ia. \$5. Miffin, Neb. John Weith \$10. Jens Hansen \$5. Andrew Goldbeck \$5. Nina Weith, Sine Weith og Chr. Tveden hver \$1. Ebenezzer Menighed, Kiowa, Colo. \$5. Minqsted, Ia.: St. Pauls Kvindeforening, \$5. En uævnt \$1. Rev. P. S. Müller \$5. St. Peters Menigheds Kvindeforening, Umet Wis. \$5.

Med det tidligere foritterede (\$1073.30) i alt \$1197.30.

Med hjertelig Tak og Hiffen i Herren.

Eders Udbynding
Harald Jensen,
61 E Street, Salt Lake City, Utah.

Mayer

Martha Washington
Komfort Sko

De vil aldrig vide, hvad virkelig Komfort er, før De bruger Martha Washington Komfort-Sko. De hjælper trætte og smertende Fødder og gør det til en Fornøjelse at marchere. De passer lig en Handske og føler saa behagelige som en Strømpe. Ingen Plæge med Knapper og Snæver — de just trækkes paa og af efter Behag. Elastiken i Siderne „gir efter“ ved enhver af Føddens Bevægelser, hvilket sikrer fri Bevægelse og perfekt Pasning. Absolut Komfort garanteres.

Paa nye Efterligninger. Kun de ægte har Navnet Martha Washington og Mayer Handelsmerke stemplet paa Sælen. Tilbagevis Substitutter. Deres Handlinger vil jorjære Dem; hvis ikke, skriv til os.

Pris — Hvis De vil sende os Navnet paa en Handlende, som ikke sælger Martha Washington Komfort, Sko, vil vi sende Dem gratis og portofrit et smukt Billede af Martha Washington, Stærrelse 11 1/2.

Vi lever ogsaa Honoralt Sko, Ladies Lady Sko, Yerma Cushion Sko og Special Merit Skole-Sko.

F. Mayer Boot & Shoe Co.
Milwaukee, Wisconsin.

Det betaler sig
at holde Deres
SKO
i god Stand!

Vi gør al Slags
Reparationsarbejde
paa SKO.

Blair, Nebraska.

NY TESTAMENTE.

Mellemstilet Lommeformat, fint Læderbind, Guldsnit, runde Hjørner og Foderal; Pris \$1.00. Mellemstilet Lommeformat, Silke-Shirting, Guldsnit, runde Hjørner og Foderal; Pris 60c. Mellemstilet Lommeformat, Shirting, Guldsnit; Pris 50c. Mellemstilet Lommeformat, Shirting, Rødsnit; Pris 35c. Mellemstilet Lommeformat, hæftet paa Bann, latinske Typer i stærkt Omslag; Pris 20c. Alle de andre er med gotiske Typer, Storstilet i presset Shirtingbind; Pris 60c.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Hæmorrhoider kurerede paa 6 til 14 Dage.
PAZO OINTMENT er garanteret at kurerer hvert Tilfælde af kløende, usynlige blødende eller tregrelende Hæmorrhoider paa 6 til 14 Dage eller Pengene refunderede. 50c.

Forkøbtelse kureret paa en Dag
TAG LAXATIVE BROMO Quinine Tablets. Apothekerne refunderer Pengene, hvis det ikke kurerer. E. W. GROVE'S Underskrift er paa hver Eske. 2c.

For alt bliver dog kun jystvis herved. Derfor længes han med alle Guds Værn til det juldjende. Og denne Væjstjeb junder sin Næring og jtt jaste Haab i Kristus, thi han er givet os til Jorjælling. Dette deljige Træf i det juldjende Kristusbillede maa aldrig mangle i vor Jorjælling. Apostelen gav ogsaa denne Del af Billedet et Virkelighedspræg, som vi maa bevare Gud om at faa mere af.

En Præst spurgt engang en betroet Stenepitler, hvorfor han med sin smukt funde gave saa meget jærkere Jædtryk paa Folk, end Præsten med sin Prædiken. Han jvarede: „I fremstiller den levende Virkelighed, som om det skulle være Digt.“ Vjffelig den Præst, som kan tale jaaledes, at Kristus i sin Naades Hellighed voffier frem af hans Vidnesbyrd! Da grides Sjælens og siger: „Vi saa hans Hellighed, en Hellighed som den enbaarnes af Jædren, fuld af Naade og Sandhed.“

Men vor Kirke er ikke bare Ordets Kirke. Kristi Hellighed straalor ogsaa frem af Daab og Næder. Af disse maa skattes højere og faa større Betjnding for Kristusfolkets Sjertter, maa vi af al Kraft arbejde for.

Paa denne Naade røgtes Herrens Jaar og Kam. Lad os have jærvtit Dje og Hjerte for Lammen, saa de ikke vontragies. Værnens kristelige Undervisning maa der formannes til i Tide og Utide. Lad os aldrig tro, at Værljesarbejdet jenerre skal kunne erstatte vor Jorjælling. Vi trænger stadig til Værljesarbejde. Men den Menighed, som jorjommer Jesu Kam, har ikke Ijje Udjæjter hværlen til Værljesarbejde eller anden aandelig Værljesarbejde.

Lad os værne om Konfirmationen. Trods megen Misbrug har den dog været til uendelig Værljesarbejde. Hvor faar vi sat paa Ungdommen, om ikke under Konfirmationsforberedelsen? Og skal vi blive til varig Værljesarbejde, saa maa vi bevare vor Ungdom.

Raag over Ungdommen! Na nej, om vi kunde fige til Overhyrden: „I hellig Prædike kommer din Ungdom til dig som Dug ud af Morgenrødens Skød.“

Mandt de jnye, jørgende og aandelig forkomne Menneker maa vi jærdes med Sjælfjærgens medfølsende og reddende Kjærlighed. Ved Sjælfjærgens og Dødsfjærgens herlige Stunder. Der, hvor alt menneskeligt aabenbarer sin Maa, der faar vi flaaende Værljesarbejde.